

[Sundhedsministeren]

svarelse, gøre opmærksom på, at regeringen ikke kan være bundet af udvalgets forventning om, at regeringen skal arbejde for, at en eventuel fællesnordisk kiropraktorskole skal placeres i Danmark. Vi har ikke overblik hverken over økonomien eller over behovet for en sådan skole, og først når de forhold er undersøgt, vil det vise sig, om der er grundlag for at gå ind i konkrete overvejelser om etablering af en fællesnordisk uddannelse.

Men når det er sagt, må jeg da erkende, at umiddelbart virker Odense som en idé, hvis, såfremt, ifald man måtte komme i den situation.

Sundhedsudvalget opfordrer mig til at fremsætte et lovforslag i næste samling til revision af terapiassistentloven, altså loven om ergo- og fysioterapeuter. Jeg vil selvfølgelig meget nøje overveje denne opfordring, selv om jeg umiddelbart har vanskeligt ved at se nogen presserende grund til, at det skulle være nødvendigt at lovgive i den kommende folketingsamling. Efter min vurdering fungerer loven godt, og det er også mit indtryk, at Folketinget er enig med regeringen i, at vi har et rigeligt antal love til behandling i disse år, så jeg vil ikke bindes til at fremsætte et lovforslag. Men det er klart, at hvis de berørte faggrupper kan overbevise mig om det modsatte, vil jeg selvfølgelig overveje behovet for en revision.

Erling Christensen (S):

Efter en sådan tale kan man undre sig over, hvad man skal have en minister til. Man skal lade sig overbevise, man tager ingen initiativer selv, man har ingen holdning selv, man vil ikke noget selv.

»Ingen over, og ingen ved siden af Folketinget«, var der en mand, der sagde engang. Det er der nogen der forsøger at overbevise os om i dag at der er. Sundhedsstyrelsen er i henhold til lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse – det er lov nr. 397 fra 10. juni 1987 – en styrelse under sundhedsministeren, der bistår ministeren med den centrale forvaltning af sundhedsmæssige anliggender. Sundhedsstyrelsen er derfor selvsagt den under Sundhedsstyrelsen hørende sundhedsfaglige ekspertise, der rådgiver inden for sundhedsområdet; men det øverste og endelige forvaltningsmæssige ansvar ligger efter den seneste ændring af centralstyrelsesloven hos sundhedsministeren, altså direkte undergivet ministerens instruktionsbeføjelser, også i rent sundhedsfaglige spørgsmål.

Men o.k., ministeren kan ikke klare presset; jeg skal ikke gentage det, andre ordførere har sagt her fra talerstolen. Ministeren kan altså ikke klare presset, kan ikke stå alene i det her. Vi må så overveje at følge ministerens forslag. Ministeren kan altså ikke klare presset fra de embedsmænd, som tror at vide, hvad der tjener folket bedst; men det har de ikke kunnet dokumentere over for Folketinget. Det var det, jeg sagde indledningsvis.

Alligevel gjorde vi os i Socialdemokratiet nogle overvejelser: O.k., lad os så lægge op til at få en blød landing her. Lad os få et samarbejde om dette her. Det er klart afvist af ministeren her fra talerstolen. Jeg synes, det var utrolig uklogt af ministeren og hendes rådgivere at afvise denne fremstrakte hånd.

Efter den konstatering, som jeg her har gjort, må jeg derfor for Socialdemokratiet meddele, at vi undlader at stemme til det ændringsforslag, der er stillet af fru Kirsten Jacobsen.

Vi beder om, at lovforslaget kommer tilbage til udvalget, således at vi kan hjælpe ministeren med at få sat tingene rigtigt på plads. Det er en utrolig behandling, Folketinget må finde sig i.

Birgitte Husmark (SF):

Jeg må også sige, at jeg er noget forundret over sundhedsministerens besvarelse, og jeg er noget forundret over, at sundhedsministeren ikke på eget initiativ kan tale med sin egen Sundhedsstyrelse og indhente Sundhedsstyrelsens kommentarer til det betækningsbidrag, som et flertal i Folketinget er kommet med. Jeg synes, at det er helt utilstedeligt, at en anonym ordfører skal bruges som undskyldning for, at man ikke har indhentet Sundhedsstyrelsens holdning til dette spørgsmål, der faktisk er ret afgørende for, hvordan vi skal bære os ad videre, om vi skal have supplerende lovgivning.

Derfor må jeg også konstatere, at vi er lige så uvidende, som da vi startede på andenbehandlingen af dette lovforslag, og derfor kan jeg ikke se anden mulighed, end at vi må have forslaget tilbage i udvalget mellem anden- og tredjebehandlingen.

Og såfremt ændringsforslaget stillet af Fremskridtspartiet kommer til afstemning, vil vi undlade at stemme; det vil så vise sig, hvordan det går. Men jeg vil gerne herfra anmode sundhedsministeren om, at sundhedsministeren får indhentet Sundhedsstyrelsens udtalelse meget hurtigt.